Sanayi İşçileri Bülteni 8

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 274
Fiyat 25 YKr. Mart 2008

Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı

Adana Sanayi İşçileri Kurultayı'nda buluşalım!

Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı

Adana Sanayi İşçileri Kurultayı'nda buluşalım!

Ağır ve uzun çalışma çalışma koşulları, düşük ve buna rağmen ödenmeyen ücretler, sigortasız ve güvensiz çalışma koşulları... Tıpkı cehennemin yeryüzündeki yansıması gibi. Metal Sanayi Sitesi gün doğmadan çalışmaya başladığımız ve evlerimize elleri nasırlı, yorgun ve posası çıkmış bir şekilde dönebildiğimiz bir sömürü cehennemi. Burası binlerce işçinin çalıştığı Yeni Metal Sanayi Sitesi. Yüzlerce atölyede binlerce işçi kölelik koşullarında çalışıyor.

Bizler alınterimiz, akan kanımız ve sömürülen emeğimizle patronların servetine servet katarken kendimiz içinse açlık, yoksulluk, işsizlik, geleceksizlik üretiyoruz. Çünkü bu düzen onların düzeni ve artık değişmeli. Bu düzeni değiştirecek olan bizleriz. Çünkü bu sömürü düzeni işçi sınıfını her geçen gün daha zor koşullar içine itiyor, bizleri örgütsüzleştirip kimliksizleştiriyor. Bizler ise sömürü düzeninin bu azgın sömürüsü altında ezilen milyonlar olarak dünyayı değiştirecek olan gücümüzü birleştirmeliyiz. Geleceği değiştirecek biziz. Bizim birleşik, kararlı ve militan gücü her şeyi tersine çevirebilir. Kısacası bu koca dünya bizlerin omuzlarında yükselir. Peki ama bu gücümüzün ne kadar farkındayız!

Bizler sabahın alaca karanlığından gecenin bir kör karanlığına kadar fabrikalarda öğütülürken, patronlar sınıfı bizim ürettiğimiz zenginliklerin üzerine konmaktan başka ne yapar? Sırtımızdan kazandıkları milyarlar yetmezmiş gibi niçin her yeni gün mücadelemizle kazandığımız haklarımızı gaspederler? Düşük ücretler, uzun çalışma saatleri, zorunlu mesailer, esnek çalışma uygulamaları, baskılar-hakaretler ve sayamadığımız onlarca sorunumuz neden her geçen gün daha da ağırlaşarak devam eder?

Çünkü susuyor ve katlanıyoruz. Kinimizi, öfkemizi örgütlü hale getiremiyoruz. "Artık yeter!" diyerek ayağa kalkmıyoruz. Kendimize, sınıfımıza güvenip "bu hayat, bu dünya bizim!", "Bizim de söz hakkımız var!" diyemiyoruz.

Ama bu devran böyle gitmez. Böyle gelmedi, böyle de gitmez! Eğer hayatı üretenler bizlersek, eğer bu dünya bizlerin omuzları üzerinde yükseliyorsa bizlerin de söz hakkı var demektir! Peki ama nasıl yapacağız?

Önce bizleri birbirimizden koparıp bir sınıf olarak

davranmamızın önündeki engelleri parçalayacağız! Nasıl patronlar sınıf çıkarları söz konusu olduğunda aralarındaki tüm kavgaları unutup bizlere yek vücut saldırıyorlarsa, bizler de onların karşısına tek bir sınıf, tek bir yumruk, tek bir yürek, tek bir güç olarak çıkacağız. Ne yaptığımızı, ne istediğimizi ve nasıl yapacağımızı bilen bir sınıf olarak çıkacağız bu sömürücü asalakların karşısına! Nereden geldiğimizi, aynı tezgahta çalıştığımız işçi kardeşlerimizin de bizim gibi işçi sınıfının bir neferi olduğunu asla unutmayacağız! İşyerimizde ve her yerde sorunlarımıza ve birbirimize sahip çıkacak, sorunlarımızı çözmek için hep birlikte mücadele edeceğiz.

Şimdi önümüzde bu gücü açığa çıkarmayı, mücadeleyi büyütmenin bir imkanı olmayı hedefleyen önemli bir fırsat var. Adana Sanayi İşçileri Kurultayı'nda hep birlikte sorunlarımızı ve çözüm yollarımızı tartışacağız. Yıllardır sesimizi bastıranlara karşı kendi kürsümüzü kuracak, içine gömüldüğümüz derin sessizliği parçalayacağız. Bir araya geldiğimizde açığa çıkacak olan gerçek gücümüzü görecek, o güçle ayağa kalkıp yürüyeceğiz!

Atölye atölye, fabrika fabrika, sektör sektör tartışıp sorunlarımıza sahip çıkma iradesini kuşanmak için, sermaye sınıfının karşısına gerçek bir güç olarak dikilmek için gücümüzü Adana Sanayi İşçileri Kurultayı'nda birleştirelim!

Adana Sanayi İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi

Gücümüzü kurultayın açtığı yolda birleştirelim...

Birleşen işçiler yenilmez!

Merhaba arkadaşlar;

Ben metal işkolunda çalışan bir işçiyim. Sanayide çalışmaya başladığım ilk zamanlardan bugüne dek bir çok işyerinde çalıştım. Çalıştığım her iş yerinden yaşanan sorunlar yüzünden ayrılmak zorunda kaldım. Bu sorun bazen sigorta oldu bazen düşük ve ödenmeyen ücret. Kimi yerlerde hakkımı almaya çalıştım fakat iş arkadaşlarımla yan yana gelemediğim için işten çıkarıldım.

Şimdiki işyerinde yaklaşık 30 kişi çalışıyoruz. Arkadaşlarımızın çoğunun sigortası var. Ben ise sigortasız işçiler arasındayım. Yaklaşık 10 işçinin sigortası yok. Ücret konusunda da ciddi sıkıntılarımız var. Patron sanayideki her işletmede olduğu gibi belli başlı işçilerin maaşlarını dolgunca veriyor. Bunu yanında işlerini öyle iyi ayarlamışlar ki; işçiler arasında bu yüzden ciddi ayrışmalar var. İşyerinde paralar yevmiye, haftalık ve aylık olarak farklı biçimlerde ödeniyor. Ücretlerimizin oranı ve veriliş şekli ayrı olsa da hemen hemen aynı işi yapıyoruz. Örneğin 25 YTL yevmiye alan işçiyle asgari ücret alan işçi aynı işi yapıyorlar. Ya da haftalık 140 YTL alan işçiyle diğerleri aynı işi yapıyorlar.

Çalışanın durumuna göre sigortası yapılabiliyor. İşe ilk girdiğinde sigortası yapılan da var, iki yıldır çalıştığı halde halen sigortası yapılmayan işçiler de var. Patronun bu tutumu işçiler arasında ayrışmalar yaratıyor. Bu durum bizlerin birlikte davranmasına engel olabiliyor. Sigortasız olan işçiler sigorta sorunu üzerinden bir araya gelebiliyor ancak sigortası yapılan işçiler bu soruna ilgisiz kalabiliyorlar. Ya da ücret sorunu olan arkadaşlar bir araya gelmeye çalıştıklarında diğer arkadaşlarımız uzak kalabiliyorlar. Tablo bu olunca bizler aslında ortak ve benzer olan sorunlarımıza rağmen bir türlü bir araya gelemiyoruz. Sorunlar karşısında sesimizi çıkardığımızda ise bu yeterli olmuyor.

İşyerinde sorunlarımızı konuştuğumuzda hep birlikten ve beraberlikten bahsediyoruz. Sorunlarımızı yan yana gelebilirsek çözebiliriz diyoruz. Ama kimimiz ailesini kimimiz borçlarını ortaya koyuyor engel olarak. Kimimiz de 'işimiz gücümüz var en azından. buna şükür edelim de bundan da olmayalım' diyor. Kimimiz de 'ne yapalım kaderimizdir, çekeceğiz' diyor. Yaşadığımız şehre baktığımızda artık iş bulup çalışmak gerçekten de lüks olur hale geldi. Ama meseleyi bir de tersinden düşündüğümüzde durum hiç de öyle değil. Sigortasız mı çalışıyoruz, yasal bir sürü hakkımız var en azından bunları kullanabiliriz. Ücret sorunumuz mu var, bunun için de birlikte hareket etmek gerekiyorsa başımızı önümüze eğeceğimize alınterimize, onurumuza sahip çıkıp patrondan bunları pekala alabiliriz. Evet dışarıda bir işsizler ordusu var ve bu patronlar için büyük bir silah. Ama iş verdi, çalışıyoruz diye de şükredecek bir durum yok ortada. Bir işyerinde metale şekil veren, üretimi yapan, bu koca işyerlerini ayakta tutan bizlersek ve patronun zevk içinde yaşamasını sağlayan bizim emeğimizse bizler de bu emeğimizin karşılığını almak için üretimden gelen gücümüzü kullanabilmeliyiz.

Sanayinin genelinde olduğu gibi bizde de sorunlar yumağının çözümü birlik olmaya, örgütlü olmaya gelip dayanıyor. Bugün için bu bize zormuş gibi görünüyor. Ama ne ailemiz, ne borçlar, ne de işsizlik korkusu örgütlenip tek bir yumruk olmamızın önünde bir engel olmamalı. Çünkü bizler bir araya gelmediğimiz ölçüde bu sorunlardan hiçbir zaman kurtulamayacağız, geleceğimizin elimizden alınmaya çalışıldığı, iş güvencemizin olmadığı bu kötü çalışma koşullarını düzeltemeyeceğiz.

Arkadaşlar;

Sanayi işçileri olarak bizlerin yaşadığı sorunlar ortak. Her atölye, her işyeri, her fabrika neredeyse birbirinin aynı. Bizler de bu ortak sorunlar karşısında ortak hareket edebilmeyiz. Sanayideki bir işletme gibi tüm işçiler olarak tek bir fabrikanın işçileri gibi davranabilmeliyiz. Tek tek atölyelerimizde sorunlarımızı çözebilsek bile bu uzun vadeli bir kurtuluş sağlamıyor bizlere. Kazandığımız haklarımızı koruyup geliştirebilmenin yolu da sanayi içinde ortak hareket etmekten geçiyor. Biz sanayi işçilerinin ortak hareket edebileceği, birlik olabileceği bir yerimiz var; Adana Sanayi İşçileri Derneği (Sİ-DER). Eğer sigorta sorunumuzu çözmek istiyorsak bunun aracı Sİ-DER'dir. Ücret sorunumuzu çözmek istiyorsak bunun için Sİ-DER'de örgütlenmeliyiz.

Şimdi sorunlarımızı çözmek için Sanayi İşçileri Kurultayı'na yürüyoruz. Kurultay onlarca, yüzlerce

atölyeden geleceğine ve onuruna sahip çıkmak isteyen işçilerin sesi ve yol göstericisi olacak. Bir araya gelip daha önce adını duymadığımız, yüzünü görmediğimiz ama aynı sömürü çarkları arasında ezildiğimiz işçi kardeşlerimizle sorunlarımızı tartışacak, çözüm için ortak yolu bulacağız. Şimdi yapmamız gereken kendi geleceğimiz için kurultay çalışmasına omuz vermektir. Çünkü işyerimizde yürüteceğimiz kurultay çalışması aynı zamanda alamadığımız ücret, yapılmayan sigorta için mücadele çağrısıdır. Şimdi hep birlikte kurtuluşumuz için bizlere yol gösterecek olan İşçi Kurultayı'na yürüme zamanıdır.

Sanayiden bir metal işçisi

Güvencesiz çalışmaya geleceksiz yaşamaya karşı mücadeleye!

Ben yaklaşık 70 kişinin olduğu bir tekstil atölyesinde çalışan bir işçiyim. Birçok işyerinde olduğu gibi bizim atölyede de çalışma saatleri çok fazla. Neredeyse günlük olarak 11 saat çalışıyoruz. Normalde mesai saatleri 7.30-18.00 olmasına rağmen saat 21:00'e kadar fazla mesai yapıyoruz. Türkiye'de haftalık çalışma saati 45 ama bizler 12-13 saat çalıştırılıyoruz. Bunun yanında bırakalım fazla mesai ücretini normal ücretlerimizi bile alamıyoruz.

Ücretler zaten asgari ücretin de altında. Atölyede çalışanların neredeyse tamamı sigortasız. Bu da yetmezmiş gibi bir ihaleye girerken işçileri bir aylık sigorta yaptılar. Sigortası yapılan işçi arkadaşların sigorta primleri de ücretlerinden kesildi. Yani işçiler kendi kendilerini sigortalamışlar gibi oldular.

O kadar düzensizlik var ki atölyede iş bitti gerekçesiyle bizleri ücretsiz izne gönderdiler. Ben birbuçuk aydır bu atölyede çalışıyordum. Aylığımın üzerinden 15 gün geçmesine rağmen paramın yarısını bile alamadım. Diğer işçi arkadaşlar da geçtiğimiz aylardan kalan paralarını bile alamadıklarını söylediler.

İşte böyle bir düzenin hüküm sürdüğü bir yerde çalışıyoruz. Buradan bütün işçi arkadaşlara sesleniyorum, sorunlarımız karşısında birlikte olmaktan, hakkımızı gaspedenlerden hesap sormaktan başka çaremiz var mı?

Bir tekstil işçisi

İşçi düşmanı "yazar"a protesto

Sermayenin özelleştirme saldırına karşı fabrikaları terketmeme eylemi başlatan Adana TEKEL işçilerinin eylem ve yürüyüşülerine polis azgınca saldırmıştı. Bu saldırılara 5 Mart günü bir yenisi daha eklendi. Sermayenin satılık kalemlerinden yerel Expres gazetesi yazarı Hüseyin Bayrak, köşesinde işçilerin çalışınadan 1000 YTL maaş aldığını, fabrikada alem yaptıklarını, şarkı ve türküler eşliğinde içip eğlendiklerini iddia ederek hakları ve örgütlülükleri için direnen TEKEL işçilerine saldırdı.

Bu saldırı karşısında TEKEL işçileri 6 Mart günü saat 12.30'da *Expres* gazetesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Tek Gıda-İş Güney Anadolu Bölge Başkanı Gürsel Diliçıkık tarafından okunan basın açıklamasında, bu seviyesiz saldırının sadece TEKEL işçilerine değil onlar şahsında tüm direnen emekçilere yapıldığını, bugün bu saldırılara yanıt vermek için burada olduklarını, Hüseyin Bayrak gibilerin ülkenin yağma ve talana uğraması karşısında tek söz etmedikleri halde Tekel işçilerinin onurlu direnişine dil uzattığını söyledi. Diliçıkık, TEKEL sigara işletmelerinin 1.72 milyar dolara satıldığını ve TEKEL'i satın alan şirketin Hüseyin Bayrak'ı kaça satın aldığını sorarak, bu saldırıların tekel işçilerinin onurlu direnişini hiçbir zaman kirletemeyeceğini söyledi.

Açıklama sırasında özellikle kadın TEKEL işçileri saldırının çirkinliği karşısında sorumluları aşağı çağıran sloganlar attı ve Hüseyin Bayrak'ın cesareti varsa kandi karşılardıda da karşısında da aynı iddiaları tekramasını istediler. Kadın işçiler ancak sendikacıların müdahalesiyle sakinleşebildiler. İşçilerin tepkisi sonucunda *Expres* gazetesi sahibi Hakan Bülent Yardımcı, işçilerin yanına gelerek kendi adına ve gazetesi adına özür dileyerek gerekenleri yapacağını söylemek zorunda kaldı.

Eylem işçilerin "tTEKEL vatandır, vatan satılmaz!", "Bizim TEKEL'den ölümüz çıkar!", "Adana uyuma fabrikana sahip çık!" sloganlarıyla sona erdi.

Patronlar daha fazla kâr etmek için kameralar karşısında sorunlarını tartışıyorlar...

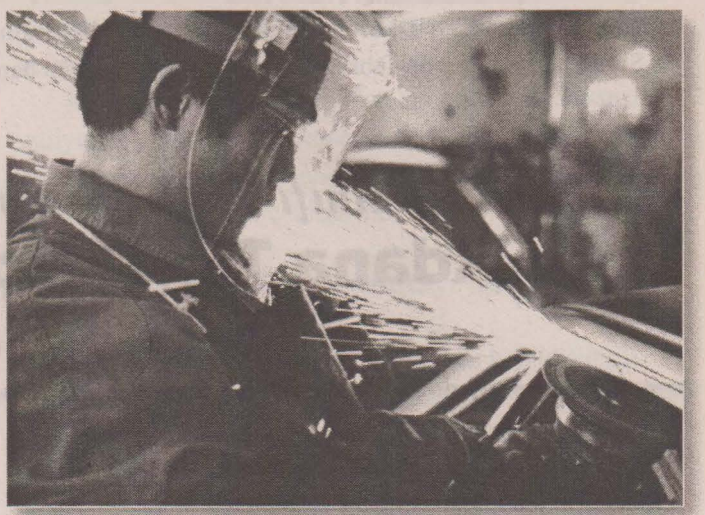
Biz de kendi sorunlarımızı Sanayi İşçileri Kurultayı'nda tartışalım!

Merhaba arkadaşlar,

Ben metal sanayinde çalışan bir işçiyim. Sizlere geçen gün televizyonda izlediğim ve biz metal sanayi işçilerini yakından ilgilendiren bir programdan bahsetmek istiyorum. Zira programın bizler için önemli olması için adı bile yetiyor. Program "Metal Sanayinin Sorunları Tartışılıyor" adıyla yayınlandı. Program yerel kanallardan biri olan Kanal A'da yapılıyordu. Programı başından sonuna izleme fırsatım olmadı ama izlediğim kadarı bile bana bir şeyler öğretti. Metal sanayinin hemen hemen her bölgesinde çekim yapılmış ve büyük zahmetlere girilmişti. Konuları ve konuşmacıları dinledikçe öfkeleniyordum. Konuşmacılar metal sanayi yönetiminden başkan ve üyeleri ile sanayi patronlarından oluşuyordu. Herkes kendince sanayinin sorunlarını konuşuyordu. Sorun denince doğal olarak herkes kendisine göre sorun olan şeyleri tartışıyordu. Beklentim olmasına rağmen bir türlü programda ne işçilerden ne de işçi haklarından zerre kadar söz edilmedi. "Metal Sanayinin Sorunları Tartışılıyor" adı altında sanayinin çevre sorunu, güvenlik sorunu, yönetimin Seyhan Belediyesi ile yaşadığı sorunlar ve KOSGEP'in işyerlerine sağladığı olanakların yetersizliği konuşuluyordu. Çevre sorunu denilince, yakılan plastik atıkların zararları, çöplerin oluşturduğu düzensiz görüntü, ağaçlandırma çalışmalarının yetersizliği ve gelecekte çocuklarımıza nasıl bir çevre bırakacağımız gibi sorunlar tartışıldı.

İşçi arkadaşlar,

Bir sahne kurulmuş ve '90'lı yıllardan bu yana bu sahnede aynı oyun oynanıyor. Malum oyuncular işçiler, patronlar ve devletin bizzat kendisi. O dönemde işletme sayısı elle sayılabilecek kadardı. Ama bugün aynı işletme sahipleri işlerini büyüttüler ve kârlarına kâr katmaya devam ediyorlar. Bunun en önemli göstergesi de metal sanayinin yanında kuruluveren orta ölçekli işletmeler. Kurulduğundan bu yana metal sanayi patronlar için ciddi zenginlikler sağladı. Biz işçilerinse durumu ortada. Bugün adımızı bile anmadan metal sanayinin sorunlarını

tartışıyorlar.

Şimdi soruyorum sizlere; metal sanayi kurulduğundan bugüne işletmelerin büyümesini sağlayan bizler değil miyiz? Eski model arabalar yerine şimdi son model ciplerle gezen patronlar bu paraları bizlerin sırtından kazanmadılar mı? Çocuklarımıza temiz çevre bırakalım diyenler hemen her gün sağlıksız çalışma koşullarında bizleri ve diğer çalışan çocukları zehirleyenler onlar değil mi? Bunların karşısında sigortasız ve güvencesiz çalışmaya mahkum edilen bizler değil miyiz? Ağır çalışma koşullarında uzun çalışma saatleriyle bedenleri eritilenler bizler değil miyiz? Patronlar kârlarına kâr katarken her bir kuruşun hesabını yapmak zorunda kalanlar bizler değil miyiz?

Sorunlarımız saymakla bitmez. Bizler bu sahnenin en önemli oyuncularıyız. Bu çarkın en önemli dişlileriyiz. Bu kadar servetin yanında sefalete mahkum olanlar da yine bizleriz. Bu oyunu bozmak da, bu çarkı tersine döndürmek de bizlerin elinde.

Arkadaşlar,

Birçoğumuzun bilgisi vardır. Sanayi bölgemizde bir dernek çalışması var. Sİ-DER uzun zamandır sanayide sorunların çözümü için işçileri biraraya getirmeye, işçilerin sesi olmaya çalışıyor. Çünkü birleşen işçiler yenilmez. Ne

patronlar, ne devlet bizlerin çıkarını ve sorunlarını düşünmüyor. Sorunlarımızın çözümü bizlerin ne yapacağına bağlı. Sİ-DER çıkardığı aylık bültenle, işyerlerimizde yaşanan sorunlara müdahalelerle bizleri bilinçlendirmeye, haklarımızı kazanmak için birleşmeye çağırıyor. Çünkü biz sanayi işçilerinin atölyelerimizden başlayarak tüm sanayide birlik olamazsak hiçbir şey kazanması mümkün değil. Bu durum bizlere zor geliyor olsa da birlikte hareket etmekten başka çaremiz yok.

Başımızı öne eğip düşünelim. Kürdüyle, Türküyle, Alevisi Sünnisiyle bizler değil miyiz aynı sorunları ve kaderi paylaşan. Ailemizden, akrabalarımızdan çok birbirimizi görüyor, hayatı paylaşıyoruz.

Metal sanayinin patronları nasıl kendi sorunlarını paylaşıyorlarsa, çözüm için birlikte hareket ediyorlarsa bizler de tartışmalı, sorunlarımıza çözümler üretmeliyiz. Sİ-DER sorunlarımızı tartışabileceğimiz ve çözüm bulabileceğimiz bir işçi kurultayı hazırlıyor. Bu kurultay sorunlarımızın çözümünü bulabileceğimiz kürsümüz olacak. Alınterimize, emeğimize, onurumuza sahip çıkabilmek bizlerin birlikte olmasından geçiyor. Sanayi havzamızdan başlatılan bu çalışmaya omuz vermek, kurultay çalışmalarına katılmak alınterimize, onurumuza ve emeğimize sahip çıkmaktır.

Şimdi hep beraber bir fabrikanın işçileri gibi düşünüp harekete geçme zamanıdır.

Sanayi'den metal bir işçisi

Sermaye sınıfı TEKEL'i emperyalistlere peşkeş çekti...

Adana Tekel işçileri direnmeye devam ediyor!

Tekel fabrikalarının özelleştirilmesine karşı Tekel işçilerinin ortaya koyduğu mücadele kararlılığı devam ediyor. 18 Şubat günü Ankara'ya gitmeye hazırlanan işçiler, 15 Şubat günü birçok Tekel Fabrikası'nda işyerini terketmeme eylemi gerçekleştirdiler. Geçen sene Tekel'in kapatılmasına karşı haftalarca kendilerini fabrikaya kapatarak direnen Adana Tekel işçileri de diğer Tekel fabrikası işçileri ile birlikte eyleme başladılar. Fabrikada aileleriyle birlikte toplanmaya başlayan işçiler bir kez daha mücadele kararlılıklarını ortaya koydular.

Tek Gıda İş Güney Anadolu Şube Başkanı Gürsel Diliçıkık ise, işçilere hitaben yaptığı konuşmada, geçmişte olduğu gibi bugün de direnmeye devam edeceklerini vurguladı. Bu konuşmanın yapıldığı anda bir grup işçi, Adana D400 yolunu trafiğe kapattı. Sloganlarıyla yolu uzun süre trafiğe kapatan işçiler Tekel'in özelleştirilmesine karşı direneceklerini haykırdılar.

Polisin saldırarak müdahale ettiği işçiler, sendikacıların ve sermayenin vekillerinin ikna çabası sonucu eylemlerinden vazgeçtiler. Bir kadın işçinin polis müdahalesi sırasında astım krizine girmesi ve hastaneye kaldırılmasını Tekel işçileri "Ölmek var, dönmek yok!" sloganlarıyla protesto ettiler. İşçiler gün boyu davul-zurna eşliğinde eylemlerini sürdürdüler.

Tekel işçilerinin başlattığı eylemle dayanışmak için Adana Eğitim-Sen'in çağrısı ile sendikalar, ilerici ve devrimci güçler, saat 20.00'de Eğitim-Sen Adana Şubesi önünde biraraya gelerek bir dayanışma eylemi gerçekleştirdiler.

Sendika binası önünden yaklaşık 2 km boyunca, "Tekel işçisi yalnız değildir!", "Tekel işçisi direnişin simgesi!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganlarını haykırarak yürüyen yaklaşık 70 kişi, Tekel Sigara Fabrikası'nın önüne gelindiğinde, Tekel işçileri ve sendikacılar tarafından "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganıyla karşılandılar.

Geçmiş mücadele deneyimlerinden birbirlerini tanıyan Tekel işçileri ve dayanışma için gelen sendikalar ve ilerici, devrimci güçler, sinevizyon gösteriminin ardından her birlikte davul-zurna eşliğinde direniş halayları çektiler. Eylem çekilen halayların ardından atılan sloganlarla sona erdi.

SİDER asgari ücretle ilgili etkinlik gerçekleştirdi...

İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret istiyoruz!

Adana Sanayi İşçileri Derneği (Sİ-DER) tarafından "İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret istiyoruz!" şiarlı bir etkinlik gerçekleştirildi. SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen'in de SSGSS Yasası Tasarısı ile ilgili bir sunum gerçekleştirdiği etkinlik saat 15.00'te Şakirpaşa İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirildi.

Etkinlikte Sİ-DER temsilci derneğin faaliyetlerini ve kampanya sürecini anlattı. Sermayenin dayattığı asgari ücreti kabul etmediğimizi, insanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret için mücadele edilmesi gerektiğini vurguladı.

SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı mücadeleye!

Ardından Mehmet Antmen, SSGSS, aile hekimliği vb. sosyal hak gasplarının yaşandığı son süreç üzerine etkili bir sunum gerçekleştirdi. Konuşmasında 1963 yılında sağlık hizmetlerinin sosyalleşmesi yasasının her geçen gün tırpanlandığına, bugün yaşananların ise sağlık hakkının piyasalaştırılma sürecinin bir devamı olduğuna ve "paran kadar sağlık" anlayışının hayata geçirildiğine değindi. Uluslararası şirketlerin ağzını sulandıran sektörlerin başında silah ve ilaç sektörlerinin geldiğine değinen Antmen, son olarak SSGSS Yasası Tasarısı ile neler kaybedeceğimizden bahsetti. Konuşmanın ardından soru-cevap bölümüne geçildi.

Mehmet Antmen'in ardından Şakirpaşa İKE tiyatro atölyesi asgari ücretle yaşamanın zorluklarına değinen bir oyun sergiledi. İlgiyle izlenen oyunun ardından Sİ-DER adına bir konuşma gerçekleştirildi.

Sanayi İşçileri Kurultayı'nın doğru...

Sanayi İşçileri Kurultayı'na giderken konuyla ilgili yapılan konuşmada derneğin yeni dönemde gerçekleştireceği kampanyalar anlatıldı. Adana Sanayi İşçileri Kurultayı'nın adım adım örüleceği, kurultayın Nisan ayında gerçekleştirileceği vurguladı. Salondaki işçi ve emekçilere kurultay çalışmalarına güç vermeye çağırıldı. Kurultay duyurusu salonda coşku yarattı. Daha sonra işçiler söz alarak yeni dönemi seferberlik dönemi ilan ettiler.

Son olarak bir arkadaşın söylediği işçi türküleri salonda coşku yarattı. Hep birlikte söylenen türkülerin ardından etkinlik alkışlarla sona erdi.

SCT Turbo Filtre işçileri direnişlerini ikinci yılına taşıyorlar...

Zafer direnen emekçinin olacak!

Tarsus Bağcılar Beldesi'nde bulunan SCT Turbo Filtre Fabrikası işçileri 2005 yılında örgütlenerek DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş Sendikası'na üye oldular. 151 işçinin patronun BMİS ile toplusözleşme imzalamayı reddetmesi üzerine 15 Mart 2006 tarihinde başlattığı grev 2 yılını doldurmak üzere.

15 Mart 2006'da sendika tarafından grev ilan edildikten sonra işverenin de lokavt kararı aldığı ve yasalara aykırı bir şekilde bütün işçileri işten attığı SCT Turbo Filtre'de halen 17'si kadın, 51 işçi fabrika önündeki onurlu ve örnek mücadelelerini sürdürüyor.

Bu süre içerisinde patronun birçok baskısına ve pervasız saldırılarına rağmen grev çadırı fabrika önünde her gün açık tutuluyor ve grevci işçiler dönüşümlü olarak grev nöbeti tutuyorlar.

Yaklaşık 2 yıldır direnişlerini sürdüren işçiler sadece kendi adlarına değil tüm işçi sınıfı adına emeğin kurtuluşu mücadelesi için direniyorlar. Direnen SCT Turbo Filtre Fabrikası işçileriyle dayanışmak bu nedenle önemli ve tüm işçilerin görevidir.

Onurumuz ve geleceğimiz için mücadele edelim...
Gücümüzü kurultayda birleştirelim!

Sigortasız, iş güvencesiz, sendikasız, düşük ücretle, zorunlu mesailerle çalışmanın yoğun ve yaygın olduğu ve bu kölelik koşullarının patronların yeni saldırılarıyla her geçen gün daha da kötüleştiği metal sanayi sitesinde Sanayi İşçileri Derneği (Sİ-DER) çatısı altında uzun süredir bir faaliyet yürütüyoruz. Şakirpaşa Metal Sanayi, Karşıyaka Sanayi, Organize Sanayi bölgeleri başta olmak üzere birçok sektör ve fabrikadan açlık sınırının altında, asgari ücret dahi alamayan binlerce işçiye ulaştık.

Evet, açlık sınırının altındaki asgari ücreti dahi alamayan binlerce işçi var. İşsizliğin de epey fazla olduğu Adana'da bu durum patronların silahı haline gelmiş durumda. Her fırsatta işçileri kapı önüne koymakla tehdit ediyorlar. Deyim yerinde ise bizlere ölümü gösterip sıtmaya razı etmeye çalışıyorlar. Tıpkı metal sanayinde faaliyet yürüten As-Kol'da, Harranlı'da ve Çekmez Plastik ve birçok işletmede olduğu gibi. Patronların tutumları ortada. Artık sorun bizlerin ne yapıp yapmayacağıdır. Bizler de tıpkı fabrikalarında patronların ücret gasplarına ve çalışma koşullarına karşı örgütlenen ve iş bırakma eylemi yapan As-Kol, Harranlı ve Çekmez Plastik işçileri gibi haklarımız için mücadele yolunu seçmeliyiz. Örneğin As-Kol Plastik'te ücretlerini alamayan işçiler biraraya geldiklerinde o güne kadar "fabrika kötü durumda, hiç para yok, ödeme yapmayı ben de istiyorum" diyen patrona 2 saat içinde bütün alacaklarını ödettiler. Bu bir deneyimdir. Yanı başımızdaki bir örnektir, tıpkı daha önce yaşanmış onlarca örnek gibi... Şimdi Türkiye işçi sınıfının yarattığı mücadele deneyimlerinin ışığında ilerleme zamanıdır.

Bugüne kadar sürekli olarak sorunlarımızdan şikayet ettik ve sızlanıp durduk. Artık sorunların ve karşılaştığımız haksızlıkları sıralayıp, dert yanma dönemi bitti. Şimdi kanımızı emen patronların bizlere dayattığı kölece çalışma ve yaşama koşullarını değiştirme zamanı. Şimdi bu kölelik düzeninin kökünü kazıyacak olan işçiler için yeni bir mevzi yaratma zamanı. Şimdi hep birlikte emekle, çabayla, özveriyle, dişimizle tırnağımızla yeni mevziler yaratarak Sanayi İşçileri Kurultayı'nı örgütleme zamanı.

Evet, sınıf hareketi halihazırda parçalı ve dağınık. En temel haklarımızdan en basit haklarımıza kadar birçoğu elimizden alınmış, cehennem koşullarında yaşamak zorunda bırakılmışız. Ama artık rüzgar yön değiştiriyor. Fakat son dönemde onbinlerce işçinin katıldığı grev dalgası, farklı sektör ve fabrikalarda yaşanan direnişler, sendikalaşma faaliyetleri, özelleştirme karşıtı eylemler sınıf hareketi adına yeni filizlenmeler anlamına geliyor. Geleceğin sert ve sınıf savaşımlarına hazırlanabilmek ve sınıf içerisinde kökleşip onun gerçek öncüsü olabilmek ancak bugüne yüklenmekle olanaklıdır. Sanayi İşçileri Derneği'nin (Sİ-DER) asgari ücret panelinde konuşan işçilerin de söylediği gibi şimdi hedef "işçi kurultayı", şimdi "onurumuz ve geleceğimiz için seferberlik zamanı"dır.

Sanayi İşçileri Derneği çatısı altında sanayi havzalarında yürüttüğümüz faaliyet, bir dizi ileri işçiye ulaşmamızı sağladı, çalışmayı sahiplenerek sorumluluk alan işçiler kurultay hazırlık komiteleri aracılığıyla faaliyetin yukarıdan aşağı doğru örgütlenmesinde taraf olup, tartışmalara aktif olarak katıldılar. Şimdi daha ısrarlı ve sistematik bir çalışmayla seçilmiş alanlara yönelik yoğunlaşmış bir çabayla alınan kararları hayata geçirilmeli.

Evet tersanelerde ölüyoruz, Bursa'da yanıyoruz, Davutpaşa patronların daha fazla kâr hırsı uğruna katlediliyoruz. Sanayilerde ağır, yıpratıcı koşullarda iş güvencesiz çalıştırılıyoruz. Bizlere ölüm ve sefalet dayatan bu acımasız sömürü koşullarını değiştirebilmek için tek gücümüz örgütlü birliğimizdir. Evet, patronlara ve onların azgın kâr hırsına dayalı bu sömürü düzenine, kölece çalışma ve yaşama koşullarına karşı çok öfkeliyiz. Ancak şimdi öfkeyi güce dönüştürme zamanı. Şimdi insanca bir yaşam için Adana Sanayi İşçileri Kurultayı'nı örgütleme zamanı.

Şimdi biz işçileri yok sayanlara karşı varız diyebilme zamanı. Şimdi dişle tırnakla kurultaya yürüme zamanı, bu görev bütün işçilerin görevidir. Sanayilerde, fabrikalarımızda bu hedefi ete kemiğe büründürebilmeliyiz. Kurultay hazırlık komitelerinde örgütlenip kurultayı adım adım örebilmeliyiz.

Sanayiden bir işçi

İşçi Bülteni Özel Sayı: 274 * Fiyatı: 25 YKr * Mart 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92